BIULETYN SPORTOWY

WOJEWÓDZKIEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ

Nr 4 Poznań, dnia 1 kwietnia 1960 rok V

TREŚĆ

14

Komunikat

Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej w Poznaniu z dnia 21. III. 60 r. w sprawie pobierania dopłat na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego

W związku ze zbliżającym się sezonem wiosenno-letnim i rozpoczęciem rozgrywek sportowych na boiskach, Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej w Poznaniu przypomina Zarządom Okręgowych Związków Sportowych oraz Klubów o obowiązku pobierania dopłat do biletów wstępu na rzecz PKOl.

Wyjaśniamy, że Zarządzenie Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 30. VI. 1954 r. w tej sprawie jest bezterminowe, a więc obowiązujące w dalszym ciągu.

W myśl w.w. zarządzenia organizatorzy wszystkich imprez sportowych (Kluby Sportowe, Związki Sportowe, Koła, Ogniska TKKF) są zobowiązane pobierać do każdego biletu wstępu dopłaty w wysokości - 1 zł na miejsca siedzące oraz 50 groszy na miejsca stojące.

Uzyskane z dopłat sumy należy raz w miesiącu odprowadzać na konto PKOl. - Warszawa NBP II Oddział Miejski Nr 1225-9-661.

Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej
w Poznaniu

15

Ustawa

z dnia 17 lutego 1960 r.

o organizacji spraw kultury fizycznej i turystyki

Art. 1.1. Tworzy się Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki zwany dalej Komitetem.

2. Komitet działa przy Radzie Ministrów i jest centralnym organem administracji państwowej w sprawach kultury fizycznej i turystyki.

Art. 2.1. Zadaniem Komitetu jest stworzenie warunków prawidłowego rozwoju kultury fizycznej i turystyki oraz kierowanie sprawami kultury fizycznej i turystyki.

2. Komitet współdziała w zakresie swoich zadań z masowymi organizacjami społecznymi, a w szczególności ze związkami zawodowymi, organizacjami młodzieżowymi i spółdzielczymi.

Art. 3.1. Do zakresu działania Komitetu należy w szczególności:

1) ustalanie w ramach ogólnej polityki Państwa kierunków oraz planów rozwoju kultury fizycznej, krajoznawstwa i innych form turystyki;

2) koordynowanie działalności wszelkich organów państwowych, instytucji i organizacji w zakresie spraw kultury fizycznej i turystyki;

3) kontrola i nadzór nad instytucjami i organizacjami w zakresie kultury fizycznej i turystyki oraz związanej z tym działalności finansowej;

4) rozwijanie działalności w zakresie kultury fizycznej i turystyki we wszystkich jej formach.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres działania Komitetu oraz formy nadzoru nad instytucjami i organizacjami, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Zakresem działania Komitetu nie jest objęte wychowanie fizyczne w jednostkach wojskowych.

Art. 4.1. Plany zajęć przedszkoli oraz obowiązkowe programy nauczania w szkołach wszystkich typów powinny obejmować wychowanie fizyczne.

2. Zakres i sposób nadzorowania wychowania fizycznego w przedszkolach i szkołach wszystkich typów określi w drodze zarządzenia Przewodniczący Komitetu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych).

Art. 5.1. Komitet składa się z:

1) przewodniczącego,

2) zastępców przewodniczącego,

3) przewodniczących rad działających przy Komitecie (art. 6),

4) członków.

2. 1) Uchwały Komitetu w sprawach zasadniczych, obejmujących łącznie zagadnienia kultury fizycznej i turystyki, podejmowane są na posiedzeniach plenarnych Komitetu;

2) uchwały Komitetu dotyczące tylko spraw wychowania fizycznego i sportu mogą być podejmowane przez Podkomitet Kultury Fizycznej;

3) uchwały Komitetu dotyczące tylko spraw turystyki mogą być podejmowane przez Podkomitet Turystyki.

3. Organami Komitetu są:

1) Prezydium

2) Przewodniczący Komitetu

Art. 6. Przy Komitecie działają jako organy doradcze:

1) Rada Wychowania Fizycznego

2) Rada Turystyki,

3) Rada Sportu.

Art. 7. Szczegółową organizację, tryb działania i skład Komitetu, zakres i tryb działania oraz skład Podkomitetów, Prezydium Komitetu, jak również rad działających przy Komitecie określi statut nadany uchwałą Rady Ministrów.

Art. 8.1. Przewodniczącego Komitetu i jego zastępców powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.

2. Członków Komitetu i przewodniczących Rad powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

Art. 9.1. Terenowymi organami administracji państwowej w sprawach kultury fizycznej i turystyki są komitety kultury fizycznej i turystyki prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych.

2. Szczegółową organizację, skład i zakres działania terenowych komitetów kultury fizycznej i turystyki określi Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

Art. 10.1. Znosi się:

1) Główny Komitet Kultury Fizycznej,

2) Komitet do Spraw Turystyki.

2. Dotychczasowe uprawnienia Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Przewodniczącego Komitetu dla Spraw Turystyki przechodzą na Przewodniczącego Komitetu.

3. Pracownicy Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Komitetu dla Spraw Turystyki przechodzą do pracy w aparacie wykonawczym Komitetu.

Art. 11.1. Tworzy się Centralny Fundusz Turystyki i Wypoczynku mający osobowość prawną. Funduszem zarządza Komitet. Sposób powstawania funduszu, przeznaczenia i dysponowania określi statut Funduszu nadany przez Radę Ministrów.

2. Rady narodowe mogą tworzyć terenowe fundusze turystyki i wypoczynku, nadać im osobowość prawną oraz statut na podstawie uchwał wojewódzkich rad narodowych.

Art. 12. Rada Ministrów określi, jakie przedsiębiorstwa i instytucje, istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zostają podporządkowane Komitetowi.

Art. 13. Tracą moc wszelkie przepisy w zakresie unormowanym niniejszą ustawą, a w szczególności dekret z dnia 18 stycznia 1956 r. o organizacji spraw kultury fizycznej (Dz.U. Nr 2 poz. 12).

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa J. Horodecki.

Zarządzenie Nr 5
Prezesa Rady Ministrów
z dnia 12 stycznia 1960 r.
w sprawie zaliczania niektórych okresów usprawiedliwionej nieobecności w pracy do dni przepracowanych, wymaganych do uzyskania zasiłku rodzinnego

Na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1959 r. w sprawie zmiany warunków nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych (Dz.U. Nr 64, poz. 379), zwanego w dalszym ciągu „Rozporządzeniem", zarządza się co następuje:

§ 1. Za dni przepracowane w rozumieniu przepisów rozporządzenia uważa się, poza dniami określonymi w § 4 ust. 1 rozporządzenia, również następujące okresy usprawiedliwionej nieobecności w pracy:

1. przerwy w wykonywaniu pracy spowodowane:
   a) wstrzymaniem robót zarządzonym przez kierownika zakładu pracy w związku z niesprzyjającymi warunkami atmosferycznymi,
   b) wstrzymaniem robót zarządzonym przez technicznego inspektora pracy,
   c) działaniem siły wyższej jak powódź, pożar, katastrofa itp.,
   d) postojem zakładu pracy, zarządzonym przez właściwy organ;

   zaliczenie okresu przerwy w pracy do dni przepracowanych następuje w wyżej wymienionych przypadkach, jeżeli zakład pracy nie skierował pracowników do prac zastępczych; kierownik zakładu pracy jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić jednostkę nadrzędną o każdym wypadku wstrzymania robót lub przerwy w działalności zakładu pracy, trwających dłużej niż 3 dni.

2. nieobecność w pracy spowodowana niemożnością przybycia do pracy w związku z zakłóceniami w funkcjonowaniu publicznych środków komunikacji międzymiastowej lub zakładowego środka lokomocji albo w związku z powodzią, pożarem itp.

3. okres zwolnienia pracownika na badanie lekarskie, jeżeli pracownik uzyskał na to zwolnienie uprzednią zgodą kierownika zakładu pracy albo jeżeli badanie odbywa się na podstawie skierowania lekarskiego;
zaliczenie okresu zwolnienia do dni przepracowanych następuje na podstawie zaświadczenia stwierdzającego stawienie się pracownika na badanie;

4. nieobecność w pracy przez okres nie dłuższy niż 30 dni w ciągu roku kalendarzowego w związku z udowodnioną świadectwem lekarskim oraz zaświadczeniem rady zakładowej lub organu ewidencji ludności koniecznością sprawowania osobistej opieki nad chorym członkiem rodziny pracownika;

5. nieobecność pracownicy przez okres nie dłuższy niż 30 dni w ciągu roku kalendarzowego w związku z koniecznością sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem w wieku do 8 lat;
zaliczenie okresu nieobecności do dni przepracowanych następuje pod warunkiem poświadczenia przez radę zakładową lub organ ewidencji ludności konieczność sprawowania takiej opieki; przepis niniejszy stosuje się również do ojca, jednak tylko w razie braku matki lub w razie całkowitej niemożności sprawowania przez nią opieki nad dzieckiem; okoliczność ta musi być poświadczona przez radę zakładową lub organ ewidencji ludności;

6. nieobecność pracownicy w związku z poświadczoną przez lekarza koniecznością udania się na badanie lekarskie lub zabieg z dzieckiem w wieku do 8 lat;
przepisy pkt 5, dotyczące warunków zaliczenia okresu nieobecności do dni przepracowanych oraz wyjątkowego stosowania tych uprawnień do ojca dziecka, stosuje się odpowiednio;

7. dwukrotnie w ciągu roku jednodniowe zwolnienie od pracy kobiet wychowujących dzieci w wieku do 14 lat;

8. nieobecność w pracy w związku z koniecznością stawiennictwa pracownika w godzinach pracy na wezwanie organów wymiaru sprawiedliwości oraz organów administracji państwowej lub w związku ze stawiennictwem bez takiego wezwania, jeżeli organ wymiaru sprawiedliwości lub administracji państwowej poświadczył potrzebę takiego stawiennictwa;

9. nieobecność w pracy w związku z koniecznością załatwienia ważnych, nagłych spraw pracownika, jeżeli sprawy te wymagają jego bezpośredniego udziału i jeżeli pracownik uzyskał na to uprzednią zgodę kierownika zakładu pracy, a w razie niemożności uzyskania uprzedniej zgody przedstawił kierownikowi zakładu pracy usprawiedliwienie,które zostało uznane;

10. jednodniowe raz w miesiącu lub dwudniowe raz na dwa miesiące zwolnienie od pracy robotnika zwerbowanego do pracy, któremu w związku z należytym i sumiennym wywiązaniem się ze swych obowiązków przysługuje prawo zwrotu kosztu przejazdu w celu odwiedzenia rodziny;

11. jednodniowe raz w miesiącu zwolnienie od pracy pracownika zatrudnionego w takiej odległości od miejsca stałego zamieszkania, że nie jest możliwy codzienny powrót z miejsca pracy do miejsca stałego zamieszkania, jak również pracownika zatrudnionego w budownictwie, czasowo przeniesionego do takiej miejscowości;
przepis niniejszy ma zastosowanie tylko w tych przypadkach, gdy przejazd z miejsca pracy do miejsca zamieszkania i z powrotem trwa dłużej niż 12 godzin;

12. bezpłatny urlop okolicznościowy przewidziany obowiązującymi przepisami dla kształcących się pracowników w przypadku powtarzania roku lub w związku z egzaminem poprawkowym;

13. okres zwolnienia od pracy dla celów sportowych w przypadkach i na zasadach przewidzianych obowiązującymi przepisami;

14. urlop okolicznościowy w związku z powołaniem pracownika do odbycia zasadniczej służby wojskowej.

§ 2. Warunkiem uznania okresów nieobecności w pracy wymienionych w § 1 za dni przepracowane w rozumieniu przepisów rozporządzenia jest usprawiedliwienie nieobecności w trybie i na zasadach określonych w przepisach uchwały nr 327 Rady Ministrów

z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy (Monitor Polski Nr 70, poz. 432), w regulaminach pracy oraz w innych obowiązujących przepisach.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów J. Cyrankiewicz

17

Z a r z ą d z e n i e Nr 7
Przewodniczącego Głównego Komitetu
Kultury Fizycznej
z dnia 15 stycznia 1960 r.
w sprawie przyjęć urządzanych przez kluby sportowe

Kontrola gospodarki klubów sportowych wykazała, że szereg tych organizacji wydatkuje poważne kwoty na urządzenia z różnych okazji przyjęć, bankietów czy kolacji - dla zawodników względnie działaczy. Tym samym społeczne środki, przeznaczone na rozwój sportu wydawane są niezgodnie z przeznaczeniem, ze stratą dla działalności szkoleniowej klubu.

W związku z powyższym zakazuje się klubom sportowym organizowania przyjęć we wszystkich formach bez zgody WKKF. Jedynie w wyjątkowych wypadkach, kiedy np. zachodzi konieczność przyjęcia delegacji zagranicznej, czy w innych podobnych okolicznościach - klub sportowy może pokryć ze swego budżetu koszty wydania przyjęcia - po uzyskaniu na to pisemnej zgody Wojewódzkiego (równorzędnego) Komitetu Kultury Fizycznej.

Klub sportowy, który zamierza zorganizować przyjęcie, występuje pisemnie do WKKF o zgodę, podając:

a) szczegółowe uzasadnienie konieczności wydania przyjęcia,
b) kto ma uczestniczyć w przyjęciu,
c) wysokość kosztów.

Przewodniczący
Głównego Komitetu Kultury Fizycznej

(-) Włodzimierz Reczek

Redaguje i wydaje Kolegium Redakcyjne przy WKKF w Poznaniu - Plac Kolegiacki 17, nr telefonu 26-15

Warunki prenumeraty: prenumerata roczna - 60,- zł, półroczna - 30,- zł, kwartalna 15,- zł

Prenumeratę należy opłacać do PWRN - Wydz. Budż.-Gosp. na konto NBP V Oddział Miejski Nr 1231-95/1/-1

ZPS PP - A/249/60 - L-5 - 150